

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 2000

om gennemførelse af Rådets direktiv 89/106/EØF for så vidt angår klassificering af byggevarer efter ydeevne med hensyn til reaktion ved brand

(meddelt under nummer K(2000) 133)

(EØS-relevant tekst)

(2000/147/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 3, 6 og 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 89/106/EØF er det fastsat, at der for at tage hensyn til eventuelle forskelle med hensyn til beskyttelsesniveauer på nationalt, regionalt eller lokalt plan i basisdokumenterne for hvert væsentligt krav vedkommende kan opstilles klasser for de krav, der skal opfyldes; disse dokumenter er offentliggjort som »Meddelelse fra Kommissionen om basisdokumenterne til direktiv 89/106/EØF om byggevarer« ⁽³⁾.
- (2) Punkt 4.2.1 i basisdokument nr. 2 giver grundlag for forskellige niveauer for det væsentlige krav som funktion af bygværkets type, anvendelse og beliggenhed, dets planudformning og muligheden for at benytte nødfaciliteter.
- (3) I punkt 2.2 i basisdokument nr. 2 opregnes en række indbyrdes forbundne foranstaltninger, som tilsigter overholdelse af det væsentlige krav »brandsikring«, og som tilsammen bidrager til at lægge en brandsikringsstrategi, der kan videreudvikles på forskellig vis i medlemsstatene.
- (4) I punkt 4.2.3.3 i basisdokument nr. 2 identificeres en af de foranstaltninger, som er fremherskende i medlemsstatene, og som består i begrænsning af ildens og røgens

udvikling og spredning i det lokale, hvor branden er opstået, (eller inden for et nærmere bestemt område) ved at begrænse byggevarers bidrag til en fuldt udviklet brand.

- (5) Afgrænsningen af klasser inden for de væsentlige krav er delvis afhængig af niveauet af en sådan begrænsning.
- (6) Niveauet for en sådan begrænsning kan kun udtrykkes ved hjælp af forskellige niveauer for byggevarers ydeevne med hensyn til reaktion ved brand under den faktiske anvendelse.
- (7) I punkt 4.3.1.1 i basisdokument nr. 2 er det fastsat, at der til vurdering af byggevarers ydeevne med hensyn til reaktion ved brand vil blive udviklet en harmoniseret løsning, som kan indebære anvendelse af prøvninger i fuld skala, eller i reduceret skala, som er korreleret med scenarier for virkelige brande.
- (8) Den harmoniserede løsning falder inden for et klassificeringssystem, som ikke er omhandlet i basisdokumentet.
- (9) Det klassificeringssystem, som der er brug for til dette formål, bygger på en række prøvningsmetoder, som allerede er kendt af standardiseringsorganerne.
- (10) I Kommissionens beslutning 94/611/EF af 9. september 1994 om gennemførelse af artikel 20 i direktiv 89/106/EØF om byggevarer ⁽⁴⁾, som beskriver systemet af klasser, er tærskelværdierne for klasse B, C og D ikke anført, hvilket skyldes at Single Burning Item-testen ikke var tilstrækkelig veludviklet på daværende tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 62 af 28.2.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 241 af 16.9.1994, s. 25.

- (11) De relevante data foreligger nu, og beslutning 94/611/EF bør derfor erstattes af en ny beslutning, som indeholder tærskelværdierne for disse klasser samt visse tilpasninger til den tekniske udvikling. Alternative prøvningsmetoder bør fuldt beskrives i en kommende europæisk standard eller kommissionsbeslutning efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaterne i samråd med CEN/Cenelec og EOTA.
- (12) De foranstaltninger, der fastsættes i denne beslutning, er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Når den endelige anvendelse af en byggevare er således, at den kan bidrage til udvikling og spredning af ild og røg i eller uden for det lokale (eller område), hvor branden er opstået, klassificeres byggevaren på basis af ydeevne med hensyn til reaktion ved brand under hensyntagen til klassificeringssystemet i tabel 1 og 2 i bilaget.

2. Byggevarene behandles på grundlag af deres endelige anvendelse.

Hvis den klassificering, der fremkommer på grundlag af de standardiserede prøvninger og kriterier i bilagets tabel 1 og 2, ikke er hensigtsmæssig, kan der som led i en fastlagt klassificeringsprocedure benyttes et eller flere referencescenarier. Denne harmoniserede klassificeringsprocedure skal være fuldt beskrevet i en kommende procedure for alternative prøvningsmetoder.

Artikel 2

Beslutning 94/611/EF ophæves.

Henvisninger til den ophævede beslutning anses som henvisninger til nærværende beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

Symboler ⁽¹⁾

ΔT	temperaturstigning
Δm	massetab
t_f	varighed af flammeforbrænding
PCS	øvre brændværdi
FIGRA	brandvæksthastighed
THR _{600s}	total varmegrigivelse
LFS	sideværts flammespredning
SMOGRA	røgdudviklingshastighed
TSP _{600s}	total røgdudvikling
F _s	flammespredning

Definitioner

»Materiale«: Et enkelt basisstof eller en ensartet blanding af stoffer, f.eks. metal, sten, træ, beton, mineraluld med ensartet fordelt bindemiddel, polymerer.

»Homogen byggevarer«: En byggevarer, der består af et enkelt materiale med ensartet densitet og sammensætning gennem hele byggevareren.

»Ikke-homogen byggevarer«: En byggevarer, der ikke opfylder kravene til homogene byggevarer. Det er en byggevarer, der består af en eller flere komponenter, substantielle og/eller ikke-substantielle.

»Substantiel komponent«: Et materiale, der udgør en væsentlig del af en ikke-homogen byggevarer. Et lag med en masse pr. arealenhed $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ og en tykkelse $\geq 1,0 \text{ mm}$ regnes for en substantiel komponent.

»Ikke-substantiel komponent«: Et materiale, der ikke udgør en væsentlig del af en ikke-homogen byggevarer. Et lag med en masse pr. arealenhed $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ og en tykkelse $< 1,0 \text{ mm}$ regnes for en ikke-substantiel komponent.

To eller flere ikke-substantielle lag, der grænser op til hinanden (der ligger altså ikke nogen substantielle komponenter mellem lagene) regnes for én ikke-substantiel komponent og skal derfor opfylde de krav, der gælder for et lag, som er en ikke-substantiel komponent.

Der sondres mellem indre og ydre ikke-substantielle komponenter på følgende måde:

»Indre ikke-substantiel komponent«: En ikke-substantiel komponent, der på begge sider er dækket af mindst én substantiel komponent.

»Ydre ikke-substantiel komponent«: En ikke-substantiel komponent, der ikke på den ene side er dækket af en substantiel komponent.

Tabel 1

KLASSER FOR BYGGEVARERERS YDEEVNE MED HENSYN TIL REAKTION VED BRAND, UNDTAGEN GULVBELÆGNINGER (*)

Klasse	Prøvningsmetode(r)	Klassificeringskriterier	Tillægsklassificering
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; og	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \%$; og $t_f = 0$ (dvs. ingen vedvarende flammeforbrænding)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ^(2a) ; og $PCS \leq 1,4 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—

⁽¹⁾ Disse karakteristika defineres med henblik på den relevante prøvningsmetode.

Klasse	Prøvningsmetode(r)	Klassificeringskriterier	Tillægsklassificering
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; eller	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \%$; og $t_f \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; og	$\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ ⁽²⁾ ; og $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN 13823 (SBI)	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{prøveemnets kant}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Røgudvikling ⁽⁵⁾ ; og Flammende dråber/partikler ⁽⁶⁾
B	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{prøveemnets kant}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Røgudvikling ⁽⁵⁾ ; og Flammende dråber/partikler ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 30s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 60s	
C	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 250 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{prøveemnets kant}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 15 \text{ MJ}$	Røgudvikling ⁽⁵⁾ ; og Flammende dråber/partikler ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 30s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 60s	
D	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 750 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$;	Røgudvikling ⁽⁵⁾ ; og Flammende dråber/partikler ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 30s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 60s	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 15s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 20s	Flammende dråber/partikler ⁽⁷⁾
F	Ingen ydeevne fastlagt		

^(*) Det overvejes stadig, hvordan visse byggevarer skal behandles, f.eks. lineære byggevarer (rør, kanaler, kabler osv). Det kan derfor blive nødvendigt at ændre beslutningen.

⁽¹⁾ For homogene byggevarer og substansielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.

⁽²⁾ For alle ydre ikke-substansielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.

^(2a) Eventuelt enhver ekstern, ikke-substantiel komponent med en øvre brændværdi (PCS) $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$, forudsat at byggevaren opfylder følgende kriterier fra EN 13823 (SBI): $\text{FIGRA} \leq 20 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{prøveemnets kant}$ og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 4,0 \text{ MJ}$ og s_1 og d_0 .

⁽³⁾ For alle indre ikke-substansielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.

⁽⁴⁾ For byggevarer som helhed.

⁽⁵⁾ $s_1 = \text{SMOGR} \leq 30\text{m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ og $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 50\text{m}^2$; $s_2 = \text{SMOGR} \leq 180\text{m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ og $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 200\text{m}^2$; $s_3 = \text{ikke } s_1 \text{ eller } s_2$.

⁽⁶⁾ $d_0 = \text{Ingen flammende dråber/partikler i EN 13823 (SBI) inden 600s}$; $d_1 = \text{Ingen flammende dråber/partikler i mere end 10s i EN 13823 (SBI) inden for 600s}$; $d_2 = \text{ikke } d_0 \text{ eller } d_1$; antændelse af papiret i EN ISO 11925-2 fører til klassificering i d_2 .

⁽⁷⁾ Bestået = papiret antændes ikke (ingen klassificering); ikke bestået = papiret antændes (klassificering i d_2).

⁽⁸⁾ Ved flammeangreb på overfladen og, hvis det er relevant for byggevarens endelige anvendelse, flammeangreb på kanten.

Tabel 2

KLASSER FOR GULVBELÆGNINGERS YDEEVNE MED HENSYN TIL REAKTION VED BRAND

Klasse	Prøvningsmetode(r)	Klassificeringskriterier	Tillægsklassificering
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; og	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \%$; og $t_f = 0$ (dvs. ingen vedvarende flamme- forbrænding)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ; og $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; eller	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \%$; og $t_f \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; og	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ ; og $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ :	Kritisk flux ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Røgudvikling ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ; og	Kritisk flux ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Røgudvikling ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 15s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 20s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ; og	Kritisk flux ⁽⁶⁾ $\geq 4,5 \text{ kW.m}^{-2}$	Røgudvikling ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 15s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 20s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ ; og	Kritisk flux ⁽⁶⁾ $\geq 3,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Røgudvikling ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 15s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 20s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Eksponeringstid = 15s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ på højst 20s	
F _{FL}	Ingen ydeevne fastlagt		

⁽¹⁾ For homogene byggevarer og substantielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.⁽²⁾ For alle ydre ikke-substantielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.⁽³⁾ For alle indre ikke-substantielle komponenter i ikke-homogene byggevarer.⁽⁴⁾ For byggevarer som helhed.⁽⁵⁾ Prøvnings varighed = 30 minutter.⁽⁶⁾ Kritisk flux defineres som den laveste af følgende to værdier: den strålingsflux, ved hvilken flammen slukkes, eller strålingsfluxen efter en prøvningstid på 30 minutter (dvs. den flux, der svarer til flammespredningens største udbredelse).⁽⁷⁾ s1 = røg $\leq 750 \text{ %} \cdot \text{min}$; s2 = ikke s1.⁽⁸⁾ Ved flammeangreb på overfladen og, hvis det er relevant for byggevarerens endelige anvendelse, flammeangreb på kanten.